31994R2714

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2714/94
ze dne 8. listopadu 1994,
kterým se mění nařízení (EHS) č. 2054/89, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu minimálních dovozních cen pro sušené vinné hrozny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 426/86 ze dne 24. února 1986 o společné organizaci trhu s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny [1], naposledy pozměněné nařízením Komise (EHS) č. 1490/94 [2], a zejména na čl. 9 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že čl. 2 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 2054/89 [3] naposledy pozměněného nařízením (EHS) č. 3821/92 [4] stanoví podmínky, za nichž je vážený průměr cen dalšího prodeje některých sušených hroznů považován za dovozní cenu; že za účelem zamezení každému umělému snížení ochrany je třeba stanovit celní dovozní poplatky odpovídající vstupní a nepřímé dani zaplaceným skutečně při dovozu, které musí být odečteny od zaznamenaných cen dalšího prodeje; že čl. 2 odst. 6 uvedeného nařízení definuje pojem „konečný spotřebitel“; že producent, který produkt nabízí ve spotřebitelském balení, musí být z této definice vyloučen, protože ačkoli toto balení a obchodní úprava mají za následek změnu kódu KN, není možné pro účely tohoto nařízení považovat je za zpracování;

vzhledem k tomu, že článek 6 uvedeného nařízení stanoví zvláštní kontrolní postup; že zkušenosti ukazují, že v případě použití tohoto postupu, je třeba propuštění zboží do volného oběhu povolit pouze tehdy, je-li složena jistota stanovená v článku 248 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství [5], naposledy pozměněného nařízením 2193/94 [6]; že tato jistota musí být požadována, mají-li celní orgány pochybnosti, pokud jde o pravost dovozní ceny, ještě před kontrolami stanovenými ve výše uvedeném článku 248; že v případě zpětných kontrol je třeba upřesnit, že se přistupuje k vybrání dlužných cel v souladu s článkem 220 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství [7]; že je mimo to třeba upřesnit, že na všechna dlužná cla jsou v rámci veškerých kontrol navýšena o úrok;

vzhledem k tomu, že čl. 7 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2053/89 stanoví podmínky, za kterých lze minimální dovozní cenu považovat za dodrženou; že zkušenosti ukazují, že za účelem zamezení zkreslení, je zapotřebí brát v úvahu skutečně zaplacené celní dovozní poplatky a náklady na jakékoli zpracování, kterému je dovezený produkt podroben po dovezení a před prodejem konečnému spotřebiteli;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2054/89 se mění takto:

1. Článek 2 se mění takto:

   a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

   „3. Jestliže se zjistí, že ceny při dalším prodeji, přímém nebo prostřednictvím obchodních zprostředkovatelů, jsou nižší, než činí minimální cena u více než 15 % kterékoli z dovezených zásilek, považuje se za dovozní cenu vážený průměr těchto cen.“;

   b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

   „6. Pro účely tohoto nařízení se konečným uživatelem rozumí buď producent, který dotyčný produkt používá s cílem zpracovat jej jiným způsobem, než je balení na jiný produkt spadající pod jiný kód KN, než ten, který je uveden v prohlášení o propuštění do volného oběhu, nebo maloobchodní prodejce, který prodává výlučně spotřebitelům.“

[1] Úř. věst. L 49, 27.2.1986, s. 1.
[2] Úř. věst. L 161. 29. 6. 1994, s. 13.
[3] Úř. věst. L 195, 11.7.1989, s. 11.
[4] Úř. věst. L 387, 31.12.1992, s. 24.
[5] Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.
[6] Úř. věst. L 235, 9.9.1994, s. 6.
[7] Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

2. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

1. V případech, ve kterých mají celní orgány opodstatněné pochybnosti, zda cena uvedená v prohlášení o propuštění do volného oběhu odráží skutečnou dovozní cenu, povolí propuštění do volného oběhu, jakmile dovozce složí jistotu uvedenou v čl. 248 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93 zvýšenou o úrok za období šesti měsíců uvedené v druhém pododstavci. Použitelná úroková sazba je sazba platná podle vnitrostátních právních předpisů pro vymáhání splatných částek.

Dovozci mají šestiměsíční lhůtu na předložení důkazu, že produkt byl prodán za podmínek, jež zaručují dodržení minimální dovozní ceny produktu. Nedodržení této lhůty má za následek propadnutí jistoty, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Lhůta stanovená v odstavci 1 může být na základě řádně odůvodněné žádosti hospodářského subjektu příslušným orgánem prodloužena nejvýše o tři měsíce a s podmínkou, že je náležitě upravena jistota.“

3. Čl. 7 odst. 1 se nahrazuje tímto:

„1. Minimální dovozní cena se považuje za dodrženou, pokud dovozce předloží doklad týkající se nejméně 95 % dovezené zásilky potvrzující, že produkt byl prodán na všech obchodních stupních včetně prodeje spotřebitelům po odečtení skutečně zaplacených celních dovozních poplatků za cenu alespoň rovnou minimální dovozní ceně. Jestliže je produkt podroben zpracování po svém propuštění do volného oběhu a před prodejem konečnému spotřebiteli, odrazí se náklady na uvedené zpracování v prodejní ceně konečnému uživateli.“

4. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„*Článek 10*

1. Jestliže v průběhu kontroly příslušné orgány zjistí, že minimální dovozní cena nebyla dodržena, vyberou dlužná cla v souladu s článkem 220 nařízení (EHS) č. 2913/92. Při stanovení částky cel, kterou je nutno vybrat nebo kterou zbývá vybrat, vezmou v úvahu úrok vzniklý ode dne propuštění zboží do volného oběhu až do dne vybrání částky. Použitelná úroková sazba je platná podle vnitrostátních právních předpisů pro vymáhání splatných částek.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. listopadu 1994.

Za Komisi

René STEICHEN

člen Komise